

Kära Ameliavänner!

2010-04-18

Jag börjar med att förmedla det sista Amelia sa: Jag skulle vilja krama alla Ameliavänner och tacka er för vad ni gör för oss. Ni vet inte hur mycket det betyder att ha så många vänner.

Vilken resa vi gjort!

Att äntligen få träffa Amelia och barnen,
att bli inspirerad av underbara möten med fantastiska människor,
att få njuta av vackra Kapstaden med allt vad den erbjuder,
att få uppleva många känslor, ja allt var mer än vi vågat hoppas på.

Men eftersom Lisette, Helena och Micke var först på plats så får de börja berätta.

På plats i Kapstaden den 21/3 ringer vi ut till Amelia och alla barnen för att berätta att nu är det snart dags att genomföra det barnkalas vi gjort upp om på telefon från Sverige. Amelia är tveksam till våra planer att köpa Mc Donald's till alla, hon tycker det är alldeles för dyrt och vill att vi skall göra hemlagad mat trots att hon är väl medveten om att barnen verkligen älskar hamburgare. Amelia behöver nämligen pengar till annat för att verksamheten på Sakhumzi ska rulla på, att betala el som exempel. Vi förklarar att vår insamling bör oavkortat gå till ett kalas och nöjen för barnen då vi samlat in pengar för det ändamålet. Vi förklarar också att vi i föreningen Amelias vänner har med ca 30 000 kr som kommer att skänkas till dem så att de kan få hjälp med t ex elräkningen. Amelia blir lättad och mycket lycklig över dessa värmande ord som skapar trygghet för hennes verksamhet.

23/3 beger vi oss ut till Sakhumzi för första gången på några år. Ursula från barnhemmet hämtar oss i en bil som hon har lånat. Vi stannar i Mfuleni för att köpa med oss massor med frukt till detta första besök. Vi har även med oss en hel del tandborstar, tandkräm och tvål.

Väl framme blev det ett kärt återseende och vi fick ett glatt och hjärtligt bemötande av Amelia och ett varmt och förväntansfullt välkomnande av de många barnen. Till vår stora glädje kunde vi se att det hänt en hel del positiva förändringar på Sakhumzi! Det luktade rent och fräscht, det fanns nya mattor på många ställen så det var riktigt hemtrevligt! Det står helt klart att de kunnat uppgradera barnhemmet sedan vi var där för två år sedan. Dock fanns det fortfarande väldigt få sängar och inga bord eller stolar att tala om. I huset fanns ca 100 barn vid detta besök.

25/3 är det dags för det stora barnkalaset! Vi har två dagar tidigare beställt Mc Donald's. Först åker vi och handlar alla tårter, kakor, saft, ballonger, papptallrikar, bestick m m. Sedan åker vi och hämtar all mat och vi blir lyckliga över att vi får plats med allt i den stora bilen! Vi har dagen innan handlat alla godispåsar till fiskdammen och fixat tre fiskespön. Vi lyckades tyvärr inte beställa någon trollkarl till denna dag då man behövde boka minst två veckor i förväg. Vi gjorde istället upp med Amelia om att de skulle boka in trollkarlen vid ett senare tillfälle och lämnade pengar så att det även skulle räcka till glass för alla när han kommer på besök. På så sätt blir det ytterligare en trevlig dag att se fram emot.

När det är dags att äta sitter alla barn fint och väntar på att få sin mat bestående av hamburgare, pommis och dricka, det äts och njuts! Många av barnen är väldigt små och behöver hjälp, de allra flesta är mellan 1-5 år. För två år sedan var det 98 barn, idag var de inte 150 som vi först trott utan de var 228 totalt! Det yngsta barnet var en flicka på 4 månader som hade blivit inlämnad av en 15-årig flicka utan möjlighet att ta hand om sitt barn.

Barnhemmet Sakhumzi har nu 500 meter längre bort även en tomt med tillhörande baracker att bedriva verksamhet på under dagtid. Där fanns cirka 130 barn som var utomhus, så vi behövde således vara på två ställen samtidigt för att kunna mätta alla hungriga barns munnar! Ja, ni kan säkert förstå att det inte är lätt att få till ett kalas så som vi är vana vid med så många "gäster". Alla vuxna som fanns tillgängliga hjälptes dock åt med att göra dagen trevlig. Barnen hade hur roligt som helst, vi blåste ballonger och vi målade barnen med ansiktsfärg. Fiskdamm med godispåse var en nyhet för barnen och de blev väldigt stolta och glada när de fått napp och halat upp sin fångst. Tårarna rann nedför kinderna på Amelia över att få se barnen så glada och nöjda.

28/3 var det dags för 36 stycken av barnen från Sakhumzi att besöka Ratanga Junction, en nöjespark i stil med Liseberg fast mindre. De hade själva valt ut vilka som skulle följa med. Vi löste entré och köpte åkband till alla. Efter ett par timmar med många härliga skratt och upplevelser i olika karuseller åt vi lunch. Självklart fick barnen även popcorn, godis och läsk under dagen. Vi hade en underbar dag tillsammans i strålande solsken vilket höjde humöret ytterligare. Det kändes mycket bra att få tillbringa dagen med delar av Sakhumzifamiljen och det var speciellt att få vara ute i offentlig miljö, något barnen inte är särskilt ofta.

Insamlingen från Öjersjö Brunn skola samt från Amelias vänner slutade på drygt 19 000 kr, en fantastisk summa tycker vi. Tack för ditt engagemang och för att

du bidrog till att göra en dag till ett speciellt livsminne för barnen på Sakhumzi. Pengarna räckte till tre stora aktiviteter såsom barnkalas, trollkarlsbesök och nöjesparken Ratanga Junction och alla barnen fick vara med om något speciellt och inte minst fick de chansen att vara just som många andra barn genom de upplevelser de fick. För de återstående pengarna handlade vi bl a fotbollar till de lite större barnen, en hel del fokus på VM i fotboll så klart. Under tiden vi var där fick Amelia och barnen även ta emot 3 kartonger med nya skor, totalt 100 par. Skorna har vi fått av Anders och Jonas Ekdahl på Hamburgsunds skor med hjälp av Ann Källström på Eurosko i Allum. Susanna Laursen på Unfors Instruments har stått för frakten. Ett speciellt tack till er!

Tack Lisette och Helena för allt ert arbete med kalaset och Ratanga Junction och tack till familjen Petrov för ert stora bidrag till detta. Även om Amelia tycker att pengarna vi samlat in kunde ha används på ett annat sätt vet vi att för barnen blir detta ett minne för livet.

För Simon och mig själv var det ett underbart återseende och Amelia sa: "I was so exited to meet you all again that I couldn't sleep last night."

Jag inser att detta brev redan är tre sidor långt och det finns mycket, mycket mer att berätta.

Om trädgårdsprojektet !

Om bygget på nya tomten!

Om Amelias säng - en gåva från Clint Eastwood!!

Mer säger jag inte nu men fortsättning följer snart.

På <http://ameliasvanner.blogspot.com/> finns redan några bilder och fler kommer.

Många varma hälsningar från styrelsen/Barbro

Amelias vänner plusgiro 4146312-6 bankgiro 356-1529

